

۲۰۱۸/۰۱/۰۴

لطف علی سلطانی

سفر گلالی از نورستان تا اجرای موسیقی در ستیژهای امریکا

گلالی در پنج سالگی در یک نزاع خانوادگی پدر و مادرش را از دست داد. سپس کاکایش او و دو خواهرش را به فرزندی گرفت. کاکای گلالی که عرصه را برای خود تنگ دید، گلالی و خواهرانش را به پاکستان برد، به پرورشگاهی در پشاور پاکستان تحویل داد و خودش برگشت. سرنوشت او را پس از دو سال از پشاور به کابل آورد و در یک پرورشگاه دولتی شامل کرد. چون کیفیت پرورشگاه دولتی از هر لحاظ خوب نبود، کاکای گلالی تصمیم گرفت که او را به جای دیگری منتقل کند. در نهایت او شامل پرورشگاه افسیکو شد. گلالی تا صنف ششم در مکتب دولتی درس خواند و سپس به دلیل اشتیاقی که به موسیقی داشت وارد لیسه موزیک شد. البته شامل شدن گلالی در لیسه موزیک هم ساده نبود. مسول پرورشگاه افسیکو تعدادی از کودکان را در لیسه موزیک نام نویسی کرد که نام گلالی در آن میان نبود. گلالی چون موسیقی را خیلی دوست داشت اصرار کرد که او را نیز شامل لیسه موزیک کند. شامل شدن گلالی در لیسه موزیک مشروط شد به موافقت کاکایش. ابتدا کاکایش با رفتن او به لیسه موزیک به جد مخالفت کرد. گلالی می گوید: «روزها گریه و زاری کردم تا مسول پرورشگاه ما با کاکایم حرف زد و او را فهماند که موسیقی بد نیست. در نهایت او موافقت کرد که من در لیسه موزیک شامل شوم».

گلالی در مکتب موسیقی، آموزش «ستار» آله ای موسیقی شبیه (تنبور افغانی) را آغاز کرد. او حالا از مکتب موسیقی به درجه سوم فارغ التحصیل شده است و شش سال است که «ستار» می نوازد و عضو آرکستر زهره

نیز است. تا حالا به بیش از ۸ کشور سفر کرده و در محافل بزرگ ستار نواخته است. او از سفرهایش به امریکا، آلمان، سوئیس، قزاقستان، ترکمنستان، امارات و عمان قصه می‌کند. گلالی می‌گوید وقتی بیرون از افغانستان رفته دیده که در آن کشورها هیچ تفاوتی بین دختر و پس نبوده است. فرصت‌ها برای دختران هم پایه و هم سطح پسران بوده است.

گلالی دوست دارد تحصیلش را در رشته موسیقی و ستار ادامه دهد. اما چون در پوهنتون کابل زمینه ادامه تحصیل در رشته ستار وجود نداشت، دنبال بورسیه گشت و در نهایت موفق شد یک بورس از انستیتوت موسیقی آی سی سی آر هندوستان به دست بیاورد. قرار است در سال ۲۰۱۸ راهی هندوستان شود و در آن جا ادامه تحصیل دهد. او حالا زبان انگلیسی را خیلی روان صحبت می‌کند. گلالی آرزو دارد پس از پایان تحصیل، به افغانستان برگردد و برای دختران افغان موسیقی بیاموزد.

گلالی در سن پنج سالگی، پس از آن که از نورستان به کابل آمده، چندین بار دیگر نیز به آن جا رفته است. او می‌گوید هنوز هم در نورستان فضا برای دختران خیلی تنگ است. در آنجا رسم بر این است، در حالی که دختران هنوز کودک اند آنان را به شوهر می‌دهند: «دختران در بدل گاو و گوسفند فروخته می‌شوند».

گلالی می‌گوید وقتی او در حال اجرای کنسرت در امریکا بوده است، طالبان باری کاکایش را از مسیر راه به دلیل این که ریشش را تراشیده بوده، با خود می‌برند. سپس برخی افراد از قریه آنان به طالبان خبر می‌دهند که دختر او موسیقی می‌نوازد و رقصه شده است؛ اما کاکایش انکار می‌کند و در نهایت از بند طالبان رها می‌شود.

به گفته گلالی در روستای آنان به دلیل نفوذ ملاحی افراطی پسران نیز حال بهتری از دختران ندارند. کودکان پسر را وقتی تازه حرف زدن بلد می‌شوند، شامل مدرسه های دینی می‌کنند و سپس که بزرگ می‌شوند از مدرسه های محلی به مدرسه های دیگر در آن سوی خط دیورند منتقل می‌کنند و آنان نیز افراطی بار می‌آیند.

گلالی وقتی به عقب نگاه می کند و می بیند از چه بستر اجتماعی برخاسته و حالا کجا موقعیت دارد، لبخندی بر لبانش نقش می بندد و می گوید خیلی خوشحال است: «از این که آمده ام در چنین فضایی بزرگ می شوم و موسیقی می نوازم واقعا خیلی خوشحالم. تصور این که من اگر در نورستان و در چنان بستری بزرگ می شدم مو بر بدنم سیخ می کند».

